Redacțiunea, Administrațiunea, și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.

Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.

INSERATE se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele Birouri de anunciurî: în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik, J. Dannebcr*, în Budapesta: *A. V. Goldbergerg, Eckstein Bernat*: în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann.*

Prețul insertiunilor: o seriă garmond pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărî mai dese după tarifă și învoială.

Reclame pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. séu 30 banî.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta“ iese în fiă-care di.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șése lunî 6 fl., pe trei lunî 3 fl.
N-rii de Dumineci 2 fl. pe an.

Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șése lunî 20 fr., pe trei lunî 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectori.

Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare, Tîrgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe șése lunî 5 fl., pe trei lunî 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunî 6 fl., pe trei lunî 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banî. Atât abonamentele cât și insertiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 18. | Brașov, Mercurî, 24 Ianuarie (5 Februarie) | 1896.

Convertirea prințului Boris.

Multă vreme a șovăit principele Ferdinand al Bulgariei de-a lua o decisiune în afacerea botezărei fiiului sĕu. a prințului Boris, în religia ortodoxă.

A încercat tóte, ca sĕ încungiure acésta; a amânat de pe-o di pe alta rĕspunsul la cererile insistente ale guvernului și ale Sobraniei bulgare și în cele din urmă a călĕtorit chiar la Roma, negreșit spre a arĕta Papei, în ce situațiune critică și dificilă se află și că, cu tótă alipirea sa la credința catolică, va trebui sĕ cedeze postulatului poporului bulgar, décă mai voesce sĕ șédă pe tronul țerei și sĕ conducă neturburat destinele ei.

Se asigură, că primirea sa în Vatican a fost puțin grațiósă și că după audiența, ce principele a avut'o la Papa, cardinalul Rampolla nu i-a făcut contra-visita obicinuită. Se vede dér, că din acéstă parte n'a primit nicî cea mai mică încuragiare de a-șî schimba gândul, cedând dorinței Bulgarilor.

Intors acasă în Sofia, principele Ferdinand a fost pus prin declarația ministrului-președinte Stoilow, făcută în numele guvernului, în alternativa, ca séu sĕ se învoéscă la botezul principelui Boris în religia ortodoxă, séu sĕ provóce o crisă, care ar fi putut deveni fatală în consecențele ei pentru dinastia lui.

Principele de Coburg a ales modalitatea dintâiu, cea mai oportună și, precum se anunță acuma din capitala bulgară, s'a învoit, ca fiul sĕu sĕ trécă la legea rĕsăriténă.

Acéstă învoire se dice, că a urmat după multe și lungî conferențe ale principelui cu miniștri, carî i-au spus clar și lămurit, că nu mai pot lua rĕspunderea pentru urmărî, décă se va mai trăgăni acéstă cestiune, ce a devenit vitală pentru dinastia bulgară.

E vorba, ca sĕ apară o proclamație a principelui către poporul bulgar din acest incident și putem sĕ fim curioșî întru câtva de cuprinsul ei, căcî după atâtea lupte și sbuciumărî, el va desluși noua fasă, în care a intrat, prin acea concesiune, politica principelui bulgar față cu protectorul rusesc, care a stăruit așa de mult în cestiunea convertirei prințului Boris.

De sigur, că la Petersburg învoirea dată de către principele de Coburg va fi privită ca începutul capitulărei definitive a lui dinaintea voinței Țarului tuturor Rușilor.

Politica ruséscă a adoptat față cu Bulgaria metoda, de-a procede încet, dér fără cruțare, avĕnd ca țintă subjugarea ei într'un mod séu altul.

Incidentul din cestiune. deși apare în sine mai puțin însemnat, va fi considerat de către adepții politicei rusescî din Bulgaria ca o învingere a tendințelor și aspirațiunilor lor, ce se resumă în cuvintele: „Impăcarea Rusiei!“

Multe va trebui sĕ mai facă principele Ferdinand, multe decisiunî va trebui sĕ mai ia și la multe lupte și sbuciumărî interne morale va mai fi espus, până când îi va succede a dobêndi deplina iertare a Țarului.

Nu numai odată îșî va fi adus aminte principele bulgar de acel timp, când avea în fruntea guvernului pe Stambulow, care cu energia și cutezarea sa a sciut sĕ-l ferésca de multe neplăcerî și umilirî față cu neînduplecatul liberator-protector din médă-nópte.

Dér acele timpurî au dispărut și astădî prințul Ferdinand de Coburg a trecut peste rĕspântiă și a pornit pe drumul, ce póte sĕ-i câștige grația stăpânitorului rusesc, dér care-l va depărta tot mai mult de ilusiunea, ce și-o făcuse odinióră despre independența sa și a poporului bulgar.

Noua votare. In fine a fost împlinită dorința d-lui Lucaciu. Membrii comitetului, cei mai de aprópe interesațî în cérta iscată asupra proprietății „Tribunei“ și a „Institutului tipografic“, s'au întrunit — precum ni-se comunică — în dilele premergĕtóre din nou în Sibiiu și au tranșat deocamdată afacerea. *Au fost aprobațî pașii întrepinșî de d-l Dr. Rațiu*, cu 11 voturî contra 5 (ale d-lor N. *Cristea*, care dicea că se retrage, Dr. *Barcian* și *Comșa*, carî și-au fost dat demisiunea, apoi Dr. V. *Lucaciu*, și în fine *Suciu* din Arad). S'a decis ca demisionarea lui T. L. *Albini* și G. *Bogdan-Duică* sĕ fiă irevocabilă, ér *Russu-Șirianu* fu lăsat la discreția președintelui sĕ'l priméscă décă vrea, după ce va fi făcut retractărî cuvenite în public.

Cum vedem așadéră „declarările“ părintelui *Lucaciu*, făcute prin „Voința Națională“, n'au avut norocul de a fi „sancționate“ de marea majoritate a celor șése-spre-dece.

*

Tot-odată ni-se împărtășesce, că în cele din urmă d-l T. L. *Albini* s'a vĕdut constrîns sĕ dea *act notarial pentru transmiterea proprietății* asupra celor în drept și pentru *sistarea procesului* intentat la tribunalul reg. din Sibiiu, cu tóte că în apel tacsa atitudinea d-lui Rațiu de „scandalisătóre“ și afirma, că *el* (Albini) a plătit.

*

„*Tribuna*“ de adî publică la loc de frunte următorul comunicat:

„Aflăm cu bucuriă, că cestiunea, care atâta timp a ținut în agitație opinia publică românéscă: proprietatea „Institutului tipografic“ și a diarelor „Tribuna“ și „Fóia Poporului“ s'a resolvat favorabil prin cei mai competențî fruntașî ai noștri.

Averea din cestiune a revenit în tótă forma adevĕraților proprietarî. Astfel și crisa ce a erupt și durat atâta timp se consideră de sfîrșită“.

CRONICA POLITICĂ.

— 23 Ianuarie.

Din Budapesta se depeșéză, că erî s'au reînceput **pertractările în cestiunea pactului.** Primă ședință s'a ținut în palatul ministrului-președinte ungar, și au luat parte la ea următorii miniștri austriacî și ungarî: *Badeni, Bilinski, Glanz, Ledebur, Goluchowski, Banffy, Lukacs* și *Daniel.*

*

Revista „*Ostdeutsche Rundschau*“ într'un articol intitulat **„Maghiarism și germanism“**, vorbesce despre posiția și starea în care se află Germanii și Sașii din Ungaria, dicĕnd, că fiă-care German trebue sĕ roșéscă de rușine în fața constatărei, că Germanii din Ungaria au putut sĕ fiă *desnaționalisațî* cu totul. Amintesce mai departe despre broșura profesorului Dr. *Sepp* din München, în care acesta vorbesce despre raportul dintre Germanî și Maghiar și afirmă, că *Ungaria are de-a mulțumi cultura ei Germanilor.* Cu tóte acestea înse cu durere trebue sĕ consta te Dr. Sepp, că Germanii din Ungaria au ajuns acuma așa de departe, încât cu timbru de 50 cr. dintr'un Osterhaus se face Eszterhazi, din Neumann—Nemenyi din Goldmann—Goldonyi etc,

*

In dieta din ĕst an a *Behemiei* s' hotărît așternerea unei **adrese către corónă** în care împĕratul este rugat a-se încoron ca *rege al Bohemiei*. In acea adresă, — dup ce se face istoricul desvoltării regatulu boem si rescriptul împĕrătesc pe la 1871 în care împĕratul declară, că este gat a-se încorona ca rege al Boemiei — con stituția actuală din Austria e timbrată c *nedreptate crudă*, contra drepturilor și pre tensiunilor cehice. „Pe pămêntul vechiu, i toric al acestei țĕrî, se dice mai depart în adresă, in munca comună pentru înflo rirea și prosperarea țĕrilor Coronei ceh s'ar găsi posibilitatea de *împăcare între ce doue națiunî* (germană și boemă), împăcare pe care dieta Boemiei o doresce cu tót căldura și în mod cât se póte de stăruito Căcî *centralismul* e acela, care a făcut c lupta națională sĕ ajungă în actuala

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Namman Abbas.

De *C. Tanera.*

(Urmare).

Namman continuă apoi tot în ton vehement:

— „Iți voiu spune: Tu esci în casa bărbatului, pe al cărui tată, trei frațî mai bĕtrânî și două surorî i-au ucis Selim Bairakdar; pe a cărui mamă însu-șî turbatul a aruncat'o în șanțul adênc al citadelei din Damasc, de unde numai din întêmplare a scăpat cu viéță. Esci în casa bărbatului, care a jurat rĕsbunare, și dela care, după datina străbună, toți Maroniții aștéptă sĕ rĕsbune cu sânge faptele ucigătorului de Creștini Selim Bairakdar, care este tatăl tĕu. Sórtea ta norocită te-a dus în o astfel de casă!“

El făcu acum o pausă, și cu o durere nebună îșî apăsă mâna pe ochî.

De-odată se ivi viéță în trupul amorțit al Dilrubei.

Ea lunecă de pe scaun, cădu la pămênt înaintea lui, îi cuprinse genunchii și il rugă cu voce tremurândă:

— „Omóră-mĕ Namman. Sângele porumbiței se espieze faptele vulturului.“

El nu o ridică de jos, dér nicî nu o împinse dela sine.

— „Décă te-așî putea omorî, așî face-o, pentru de-ai nimici aceea, ce el are mai scump pe lume. Dér te iubesc. Tocmai acuma, când trebue sĕ te dau afară din casă, pe care voiam s'o străform într'un templu de iubire pentru tine, vrĕu sĕ audî și sĕ scii, că eu te-așî fi purtat pe mânî, te-așî fi adorat. Am fi fost atât de fericițî, ca și cum n'au mai fi putut sĕ fiă alțî doi ómenî pe lume. Și acum, totul, totul s'a finit. Părăsesce-mĕ imediat casa, și te întórce la Damasc. Spune tatălui tĕu, că cea mai tinĕră odraslă a familiei Abbas a scăpat cu viéța din infiorătórea nópte dela 9 Iulie 1860, și că nu mai are alt gând, decât ca sĕ rĕsbune membri ucișî ai familiei sale. Di și nópte sĕ se aștepte la acésta, și când îl va nimeri glonțul meu, atuncî sĕ-șî aducă aminte de acel copil, pe care l'a aruncat el cu mânile sale în flacărî, care înse a scăpat ca prin minune și a rĕmas în viéță.“

Dilruba cădu jos ca leșinată, el înse nu mai privi la ea, ci alergă prin grădină în casă și dete ordinul sĕ se pregătéscă totul pentru plecarea imediată a Turcóicei.

Cu mare spaimă ascultă dómna Abbas tonul aspru al vocei fiiului sĕu și ordinele sale stricte. Ea păși spre Namman și îl întrebă cu frică:

— „Așa dér nu s'au înțeles inimile vóstre?“

— „Inimile nóstre?“ repetă el cu voce ca de ghiéță, „Despre inimile nóstre nicî n'a mai fost vorbă. Décă vei audi numele ei, vei pricepe totul. Ea este fiica lui Selim Bairakadar.“

— „Ce dicî tu? Fiica aceluia, care mi-a ucis soțul meu, copiii mei?“

— „Da, a aceluia.“

— „Este cu neputință. Pe acela l'a osândit la mórte judecata internațională. El dór a fost împușcat de-odată cu Achmed Pașa!“

— „Nu. Ce am aflat până acum, trebue sĕ-țî spun. Lui Selim Bairakdar îi succese sĕ scape din mânile oștașilor francesî și se refugiase la Kandia. Acolo stete el ascuns, pân'ce se încheiară cercetările și se curmară pedepsele pentru masacrările Creștinilor din Damasc, și trupele francese se retraseră din Siria. In luptele Tur cilor contra Creștinilor rĕsculațî din Kan dia îșî câștigă mai apoi marî merite și f grațiat, cu atât mai ușor, cu cât Sultan Abdul Medschid dispuse pedepsirea ucig șilor din Damasc numai sub presiunea p terilor europene. Mai târdiu, sub Sultan Abdul Azis, fu numit Selim Bairakda Mudir (primar) în Kandia, apoi Kaimaka (prefect) in Hauran. Acum aud, că el avansat la rangul de Mutessarif (guverno a fost distins cu titlul de Pașă (general) a fost transferat la Damasc. A sosit de momentul, mamă, în care el nu va m scăpa de pedépsa ce-o merită. Deja mult am hotărît împreună cu mai mu Maroniți, pe ale căror familii le-au omo bandele lui atuncia, ca sĕ ne rĕsbună Glonțul meu va fi acela, care va sflede inima cumplitului și sĕlbaticului Mute sarif.“

— „Dér uițî, că este inima tatăl Dilrubei!“

— „Da, mamă; vrĕu, trebue sĕ u Este adevĕrat, că eu chiar acuma, că pierd pe Dilruba, simț, că o iubesc nesp de mult. Dér sórtea fatală n'o póte schim nimenî, nicî tu și nicî eu. Cu Dilruba mi

formă: nisuințele după hegemonia națională și lupta pentru drepturile popórelor". Adresa sfârșesce în următorul mod: „Intru strălucirea și gloria tronului Maiestății Vóstre, întru puterea și însemnătatea monarchiei, pentru bunăstarea și fericirea țěrilor Corónei cehice și a ambelor națiunĭ ce o locuesc, — dieta regatului boem se îndréptă către înțelepciunea și simțul de dreptate al Majestății Vóstre cu rugămintea cea mai umilită, ca Maiestatea Vóstră sě bine-voéscă a da țěrilor Corónei boeme vechile lor drepturĭ neprescriptibile la independența lor legislativă și administrativă și corónei Sf. Vențeslav vechia ei glorie, pentru-ca astfel țěrile acestei coróne, fericite și mulțămite, sě pótă înflori și prospera întru propria lor onóre și întru apěrarea solidă a préinaltei dinastii și a tronului Maiestății Vóstre".

*

In cercurile diplomatice din Constantinopol se afirmă, că, cu tóte că nu esista până acum o alianță formală între **Rusia** și **Turcia**, totușĭ în timpul din urmă aceste două puterĭ *s'au apropiat* fórte mult de olaltă. Motivul principal al acestei apropierĭ ar fi împrejurarea, că Sultanul cu diferite ocasiunĭ s'a convins despre simpatia actualului domnitor al Rusiei. Se dice, că influența Rusiei la Pórtă este mai puternică astădĭ, decât chiar și în cei din urmă anĭ ai domniei Sultanului *Abdul Aziz*, când afácerile esterne ale imperiului turcesc erau așa dicênd dirigiate de generalul *Ignatiew*. Mai departe se afirmă, că *Anglia șĭ-a pierdut aprópe cu desěvêrșire influența in Constantinopol*, și cercurile oficióse turcescĭ observă cea mai rece atitudine față cu representanții Angliei in Stambul.

Poliția de stat.

Comitetul administrativ al Clușiului în adunarea sa din dilele acestea a hotărît, sě înainteze o adresă către dietă, în care sě céră *trecerea poliției în mânile statului.* Idea în sine nu este nouă, căcĭ dorința de-a pune și autoritățile polițienescĭ la disposiția și sub puterea discreționară a fișpanilor și a celorlalte organe ale guvernului, s'a audit de repețite-orĭ din partea „patrioților" dela cârmă. Nicĭ nu e mirare, căcĭ trecênd și poliția în mâna statului, lichelele guvernamentale ar avé în mână cu un mijloc de căpătuire mai mult, fiind-că atuncĭ fișpanii ar avé dreptul de-a numi în posturile polițienescĭ pe cine ar vré ei.

Mai de mirat este însě „*motivul*", care i-a îndemnat pe „patrioții" dela Clușiu sě aducă hotărîrea de mai sus. S'a întêmplat adecă, că isbucnind în timpul din urmă un foc la Clușiu, căpitanul de poliție, cum se dice, s'ar fi presentat târdiu la locul cu primejdie.

După preceptele minții sănětósă și după praxa obicĭnuită în tótă lumea civilisată, într'un asemenea cas, logic și consecuent ar fi fost, ca funcționarul cu pricina sě fiă mustrat, orĭ chiar și pedepsit pentru întârdierea comisă.

Clușenii însě n'au făcut așa. Ei, cum se esprimă o fóiă opposițională clușiană, s'au ridicat mai pe sus de legile înbětrânite ale logicei, și, în loc de a-șĭ întórce privirea asupra funcționarului învinovățit pentru negligență, ei au găsit acest incident bine venit pentru a cere grabnica trecere a poliției în mânile statului, în timp ce pe funcționarul cu pricina l'au dat cu totul uitărei.

Așa merg tóte în statul nostru. Despoții dela putere se folosesc de tóte pretestele și ocasiunile pentru a centralisa oficiile și tótă viéța publică a cetățenilor, din care vor sě facă un monopol al lor.

Instrucțiunea publică trebue luată din mânile confesiunilor și predată în mânile statului, căcĭ confesiunile sunt „nepatriotice", administrația comitatelor este și ea un isvor al multor abusurĭ și fărădelegĭ, trebue decĭ trecută în mânile statului; tot astfel se tractéză de trecerea în mâna statului a higienei veterinare, a teatrelor etc. etc.

Pretextele, sub carĭ se ascunde acéstă tendință de centralisare, sunt diferite, — scopul însě e numai unul: de-a monopolisa totul în favorul guvernului și de a-l investi pe acesta cu drepturĭ și cu putere discreționară asupra cetățenilor.

Și Ungurii, amețițĭ de gărgăunii maghiarisărei, ale căreia interese cred a-le promova prin acéstă tendință, nu vor sě înțelégă, că lupta spre centralisare duce în mod direct la sugrumarea libertății și inaugurarea despotismului, care de-altmintrelea și până acum a prins rădăcinĭ destul de afunde în „liberala Ungariă".

SCIRILE DILEI.

— 23 Ianuarie.

Indreptar în causa dărilor directe ale statului. In vederea pregătirilor pentru aruncul dărilor directe de stat pe anii 1896, 1897 și 1898. Escelența Sa Metropolitul *Dr. Mihali* a publicat un „*Indreptariu în causa dărilor directe de stat pe partea oficiilor parochiale gr. cat. din Archidiecesa de Alba-Iulia și Făgăraș*". Acest „Indreptar" este scris în interesul clerului, al bisericelor și șcólelor din archidiecesă, el însě este un pověțuitor de neprețuit folos pentru orĭ-ce contribuabil, dér mai ales pentru popor, care este atât de neorientat în cestiunea dărilor, atât de vitală pentru el. In acest „Indreptar", care conține 39 pag. și s'a trimis în formă de circulară tuturor preoților din archidiecesa Blașiului, se dau instrucțiunĭ aměnunțite cu privire la modul, cum sunt a-se face fasiunile pentru dare etc. La finea broșurei, datată din ședința consistoriului archiepiscopesc și subscrisă: „bine-voitor *Victor* m. p. Archiepiscopesc și Metropolit" se recomandă preoțimei a consulta și manualul d-lui *Georgiu Pop*, consiliar financiar, despre care manual dice, că n'are sě lipsésca din cancelariile protopopilor, „de cum-va doresc sě-șĭ împlinéscă oficiul impreunat cu grea responsabilitate, și décă voesc sě scape averile nemișcătóre de sarcine nelegale" etc.

—o—

Telefon între Bucurescĭ și Sofia. Vinerĭ s'a făcut prima convorbire între Bucurescĭ și Sofia. Esperiența, cum spun foile bucurescene, a dat resultate fórte bune.

—o—

„O șcólă catolică jidovisatóre". Din Rozsahegy 'i-se scrie sub acest titlu lui „Alkotmány": „Tinerimea dela gimnasiul catolic de aicĭ va arangia o petrecere în 8 Februarie va sě dică Sâmbătă séra, *când adecă nu este șabes.* Astfel s'a ținut sémă, ca Jidanii sě nu fiă vătěmațĭ în sentimentul lor religios, dér de aceea, că studenții creștinĭ în diminéța următóre vor prăsnui diua Duminecei prtntr'un somn adênc, n'a prea ținut sémă comitetul arangiator. E bătětor la ochĭ, că în învitărĭ *s'a lăsat afară caracterul catolic* al gimnasiului, pentru ca nu cumva domnii și domnișórele jidovóice sě se pună din causa asta în grevă față cu petrecerea"...

—o—

Concert telefonic în Bucurescĭ. Vinerĭ séra s'a dat — scrie „Ziua" — la telegraful central, un Concert telefonic, în sala telefonelor. S'au făcut nisce încercărĭ preliminare, cum se aud vocile, instrumentele, cântecile etc. In acest scop au fost deschise tóte liniile telefonice din capitală cu clubul Tinerimea, gara de Nord, biroul technic, etc., precum și cu toțĭ abonații. De-asemenea linia telefonică din provinciă a fost lăsată liberă, așa că s'a putut constata mai peste tot locul reușita deplină a tuturor instalațiunilor. Audiția a fost minunată și succesul deplin. S'au esecutat de un grup de telegrafiștĭ, organisațĭ în orchestră diferite cântece instrumentale și vocale, carĭ se transmiteau în mod escesiv de clar și de distinct prin telefon. Vocea umană se aude mai bine și mai plăcut din tóte; în al doilea rênd vióra și flautul. Pianul însě mai rěu... Concertul a început la óra 9. S'au esecutat succesiv: „Deșteptă-te Române", Romanța „Margareta" și: „Stĭ tu," diferite bucățĭ din Boccacio și Voevodul Țiganilor, din Lucia, Mândrulița dela munte, etc. Reușita audițiunei provoca pe fiă-ce moment un entusiasm nespus pe linia. Toțĭ s'au bucurat de acest succes și mai ales amploiații technicĭ, carĭ șĭ-au vědut munca lor stăruitóre încununată de o deplină reușită.

—o—

Escroc frances în Bucurescĭ. Poliția Capitalei române urmăresce pe un escroc Henri Garnier, care a furat din Paris suma de 2 milióne lei dela o mare bancă de credit, și despre care se crede, că s'a refugiat în România. Poliția din Paris a anunțat poliției române, că va da un premiu de 15.000 lei aceluia care va descoperi pe acest mare escroc.

Foștii grănițerĭ românĭ din Bănat și pădurile lor.

D-l inginer forestier *N. R. Danilescu* din Bucurescĭ ne trimite un interesant tractat, ce l'a publicat în curênd într'o revistă specialistă din capitala română („Revista Pădurilor"), în care, pe basa datelor originale, ce le-a primit, face istoricul înființării și organisării foștilor grănițerĭ din Bănat și descrie apoi cu deaměnuntul starea pădurilor lor însemnate, organisația scólelor silvice, esploatarea pădurilor etc.

Deși mare parte din aceste date sunt deja cunoscute, aflăm de bine a reproduce din amintitul tractat părțile principale, avênd în vedere că și la noi în Ardeal este încă puțin cunoscută organisația așa numitelor fondurĭ grănițărescĭ bănățene.

In introducere se arată importanța ce o au pădurile, ca una din principalele ramurĭ ale bogăției poporelor, și se arată, că Românii din Austro-Ungaria posed teritorii împădurite destul de însemnate. Lăsând deocamdată la o parte pădurile particulare ale proprietarilor micĭ și referindu-se numai la acele ale marilor proprietarĭ, ale stabilimentelor de utilitate publică, ale corporațiunilor, societăților, comunelor, bisericelor românescĭ și ale foștilor grănițerĭ, autorul găsesce, în Bucovina, Transilvania, Bănat, Maramureș etc. totușĭ o suprafață împădurită, care este cel mai puțin egală, décă nu chiar superióre aceleia din regatul român.

Autorul se încércă apoi a da o ideiă despre bogăția forestiară a foștilor grănițerĭ românĭ din Bănat, lăsând sě premérgă următórele date despre înființarea și organisarea lor:

I. *Motivele și data înființării regimentelor de grănițerĭ românĭ.* — In secolul trecut Turcii erau tarĭ și rěsboinicĭ, și făceau adese-orĭ incursiunĭ în imperiul vecin al Austriei. Pentru stavilirea năvălirilor turcescĭ, baronul Adolf Bucow, comandantul Transilvaniei, propuse împěrătesei Maria Teresia, la anul 1761, ca sě înființeze armata grănițerescă în lungul fruntariei austriace despre Turcia.

Dis și făcut. Impěrătésa primi fără șovăire ideia generalului Bucow și imediat,

---

duce tótă fericirea vieții; o lovitură grozavă acésta. A abdice de a-mě rěsbuna asupra lui Selim Bairakdar ar însěmna pierderea onórei mele, și asta e cu neputință. Fără de fericirea dragostei póte trăi un bărbat, fără de onóre însě nu".

Dómna Abbas îșĭ cunoscea fiiul; scia ce vederĭ are Maronitul nobil și fălos; scia, că aci nu mai esistă nicĭ o mântuire.

In momentul acesta stetea gata de plecare trăsura, care avea sě ducă pe Dilruba la Damasc. Namman împărtăși încă câte-va ordine, ca sě se facă călětoria în mod cât sě póte de comod și crutător pentru tîněra Turcóică. Apoi se retrase în odaia sa.

Dómna Abbas merse sě caute pe tîněra și nefericita Turcóică. Acésta abia ținêndu-se pe picióre se întorsese din foișor în odaia ei, se îmbrăcase în vestmintele de călětoriă, și aștepta acum sě vină cine-va și s'o cheme la trăsură. O servitóre îi pachetă obiectele ce le avea.

Tăcênd, întră în odaiă mama lui Abbas, se apropiă de tîněra fată, pe care o iubea atât de mult, și luând capul Dilrubei în mânile sale, începu a adia pěrul sěrmanei nenorocite. Dilruba nu se mișcă, ci ședea ca și o statuă înaintea mesei sale. Când însě mama lui Abbas depusă o sěrutare pe pěrul fetei nemângăiate, ér lacrimile ei începură a cădea pe fruntea și pe obrazii Dilrubei, de-odată crepă ghiața, care părea, că se aședase pe inima acesteia. Se ridică, se aruncă la gâtul femeii bětrâne și cu o durere nemărginită începu a plânge și a suspina atât de amarnic, cum numai femeile din Sud sunt în stare a plânge și a-se tângui.

Dómna Abbas o îmbrățișa, o netedia pe obrazĭ, pentru de a-o liniști, dér de altă parte o lăsa sě-șĭ verse tótă durerea. Ce sě și dică? Aci nu mai ajuta nicĭ o mângăiare, și de câte-orĭ încerca sě scótă vr'o vorbă de alinare, ca și o dojană îngrozitóre îșĭ aducea necontenit aminte de nóptea înfricoșată, în care au fost măcelărițĭ Creștinii din Damasc. In fine se mai domoliră erupțiunile de durere ale tinerei fete. Ea cădu din nou pe scaun, și fu éră-șĭ cuprinsă de apatia de mai înainte. Dómna Abbas o mai sěrută incă odată lung, apoi îi dise: „Trăsura te aștéptă".

Ca și o mașină se sculă Dilruba și clătinându-se păși pe ușă afară. Trecu prin coridor ca o somnambulă. Uitase de a-șĭ lua rěmas bun, uitase sě mulțăméscă pentru ospitalitatea și ingrijirea de care avuse parte.

La un sěmn dat de dómna Abbas o servitóre alergă s'o sprijinéscă și îi ajută sě urce în trăsură. Vizitiul se aședă pe capră, servitórea față 'n față cu Dilruba, și caii porniră. Tîněra Turcóică se învăli tótă în voalul ei și cădu într'un unghier al trăsurei. Trecětorilor li-se părea că ea dórme.

Din ușa casei se mai uită câte-va momente după ea mama lui Abbas, apoi se întórse în odaia sa. „Mi-aș fi dat viéța, numai sě nu sě fi intêmplat acéstă descoperire înfiorătóre" murmură ea încet.

Namman Abbas stetea și acum neclintit în odaia sa și privea prin perdele trăsura, care se depărta. O durere nemărginită îi cuprinsese inima. Colo departe vědu el cum dispare trăsura, și cu ea tóte dorințele și speranțele sale. O întórcere a timpului fericit, o schimbare în spre bine nu mai putea sě urmeze. Pentr'un moment îl apucă un simț de căință, dér numai pentr'un moment. Apoi din nou se predomni. Se forța el pe sine de-a gândi necontenit la persecuțiunea grozavă a Creștinilor in a. 1860; la pățeniile înfiorătóre ce le-a avut în aceea di; la uciderea aprópe a întregei sale familii prin bandele fanatisate de Selim Bairakdar, și sumuțate de acesta, ca sě comită crudimile cele mai nemilóse. Iși repeta necontenit, că onórea sa și onórea tuturor Maroniților pretinde rěsbunare cu sînge, și, cu tóte că iubesce nespus de mult pe Dilruba, el este silit sě împlinéscă fapta, décă nu voiesce sě fiă timbrat de compatrioții sěi ca un om făr' de onóre, care și-a rupt jurămêntul.

Cu tóte acéstea însě necontenit vedea icóna Dilrubei inaintea ochilor sěi.

Dilruba! Da, într'adevěr ea era o Dilrubă, o seducětóre de inimĭ! I-a sedus inima într'atâta, încât nu mai era a lui; așa de tare, încât el avea sě lupte acum cu sine cea mai crâncenă luptă pentru de-a puté rěmâné constant.

Dér nu! El trebuia sě iasă învingětor din acéstă luptă. Din nou îșĭ chiema într'ajutor singurul mijloc care îi da putere: reamintirea. Apoi se gândi, ce are sě se facă, care îi este problema.

Óre nu era orênduit de Dumnedeu, ca Selim Bairakdar chiar acum sě apară

în anii următorî, dela 1762 până la 1766, planul fù pus în lucrare. Cele dintâi regimente de grăniţerî se înfiinţară în Ardeal, cu soldaţî numai de naţionalite română.

Ne reservăm a vorbi mai detaliat despre organisaţia lor când vom face descrierea pădurilor grăniţerilor ardelenî. Acum amintim numai în trécăt că *primul regiment de grăniţerî românî* se întindea pe sub pólele Carpaţilor începênd din ţéra Bârsei (ţinuturile Braşovului) şi se întindea peste ţéra Oltului (distr. Făgăraşului), comitatul Sibiiului, al Orăştiei şi până în comitatul Hunedórei, cunoscut sub numirea de „ţéra Haţegului“. Regimentul al doilea era recrutat din ţinuturile Năsĕudului şi ale Bistriţei, în partea de Nord a Transilvaniei, ér al treilea din centrul ţĕrei; compuse asemenea numai de soldaţî românî.

Vĕdênd spiritul de disciplină şi marile calităţî ale Românilor în mânuirea armei, acéstă escelentă mĕsură de apĕrare a ţĕrei fù întinsă cu repeḑiciune mai departe pe frontiera despre Turcî, căcî în anul 1767 luna Septemvre, se înfiinţară în Banat alte trei regimente de grăniţerî. Regimentul Nr. 12, cu ştabul în Panciova, purta numirea de „Deutsch-Banater“, pentru că avea ceva mai mulţî soldaţî nemţî decât românî; al 14 regiment, cu ştabul în Biserica-albă, s'a numit „Serbisch-Banater“, pentru-că avea mai mulţî şĕrbî decât românî; ér al 13-lea regiment, compus numai de românî, se numea „Romanen-Banater“ şi avea ştabul în oraşul Caransebeş.

* * *

II. *Organisarea şi dotaţia regimentului de grăniţerî românî Nr. 13 din Bănat. Deşteptăciunea Bănăţenilor.* — In timp de pace regimentul era compus, ca de obiceiu, din 12 companii numite „Land-Compagnien“ şi distribuite: compania 1-a în Dalboşĕţ, a 2 a în Bozovicî, a 3 a în Prigor, a 4-a în Petnic, a 5-a în Mehadia, a 6-a la Orşova, a 7-a în Cornereva, a 8-a în Cornea, a 9-a în Teregova, a 10 în Slatina, a 11-a în Caransebeş şi a 12-a în Ohaba-Bistrei. Cele 12 companii erau împărţite în douĕ bataliόne, având ştabul în Orşova şi la Caransebeş.

Regimentul era comandat de un colonel şi un sub-colonel, carî, pe lângă administraţia militară, erau învestiţî şi cu atribuţiunî civile şi de justiţie.

Pe timp de resbel, regimentul era format din 18 companii, împărţite în trei bataliόne. Când aceste companii plecau la rĕsboiu, imediat ce ele părăseau teritoriul regimentului, se alcătuia, prin chemarea rezerviştilor şi nuoilor recruţî, un alt regiment de 12 companii, numit acesta „Landes-regiment Nr. 13“, care făcea serviciul de pază al graniţei şi susţinea ordinea interióră până la întórcerea regimentului.

Regimentele erau dotate cu muniţia trebuinciósă după obiceiurile tuturor armatelor de infanterià. Drept rĕsplată pentru aceia, carî se hotăreau sĕ facă serviciul militar de grăniţerî, statul a înzestrat acele regimente cu bunurî imobile, consistând în locurî de cultură şi mai ales în munţî cu păşunî, fĕnaţe şi pădurî imense. Aceste bunurî se administrau după anumite regulamente, de cătră colonelul comandant al regimentului.

Osebit de acésta imediat după înfiinţarea grăniţerilor, statul a stăruit sĕ se creieze şcóle în tóte satele din carî se recrutau soldaţî grăniţerî. S'au clădit — la mijlocul satului în genere — localurî solide de piatră sĕu cărămidă pentru şcólă, primărie şi biserică. Biserica şi şcóla erau susţinute de poporenî, dér învĕţătorii erau plătiţî de stat cu câte 600 până la 1000 florinî pe an, locuinţa în şcólă şi încăldit gratuit. In şcólele din sate, numite „şcóle poporale“, limba de propunere era cea română; în oraşe se aflau alte şcóle mai superióre cu câte 3 sĕu 4 clase, numite şcóle capitale (Hauptschule) în care se propunea nemţesce, afară de religiune, şi în care treceau băeţii, după ce absolvau şcóla de stat. Asemenea şcóle au fost în Caransebeş, Orşova, Mehadia, Bozovicî şi în Slatina. In fine, mai era la ştabul regimentului o şcólă specială, în care se preparau tinerii cei mai distinşî pentru cariera militară. Tóte şcólele, fără deosebire, împreună cu învĕţătorii, erau organisate milităresce.

Sub regimul acestei escelente organisaţii au trăit Românii bănăţenî 105 anî. Ei au făcut în acest timp progrese surprinḑĕtóre, şi au dat din sînul lor militarî din cei mai distinşî, ca cunoscutul general Traian Doda, generalul Trapşa şi alţii. Colonelul de stat major Grozea, din armata nóstră, este din satul grăniţeresc Obreja. Tot la Românii din ţinuturile grăniţărescî găsim mai desvoltate sentimentul şi mândria naţională.... Este cunoscut tuturor atitudinea tuturor Bănăţenilor, când cu alegerea de deputat în Camera Ungariei a generalului Doda. La un semnal al şefilor politicî, mii de alegătorî din văile cele mai depărtate ale munţilor, s'au dus la vot ca un singur om, şi generalul ieşi la alegere aprópe cu unanimitatea voturilor. Bănăţenii sunt iuţî la minte, la vorbă şi la lucru; la port şi fisionomie sémănă ca douĕ picăturî de apă, cu Oltenii noştrii din Mehedinţî. Ei sunt şi bunî gospodarî...

Satele locuite de grăniţerii românî sunt, fără esceptie, fórte curate; stradele largî şi drepte, strătăiate tot în unghiurî drepte; casele aliniate şi învĕlite cu ţigle ca şi şirele. Tóte şoselele dela un sat la altul sunt plantate cu cireşî altoiţî, ér pe ambele părţî ale şoselei este reservată câte o limbă de păşune pe lăţime egală cu patul şoselei. Călĕtoria în aceste ţinuturî este o adevĕrată desfătare. Numai satele săsescî din Transilvania se pot asemĕna în curăţenie şi ordine cu satele grăniţerescî din Banat.

(Va urma)

Mulţămită publică.

Braşov, 18 (30) Ian. 1896.

Cu ocasiunea petrecerii arangiate de Reuniunea femeilor rom. pentru ajutorarea vĕduvelor sĕrace din Braşov şi Săcele în preséra anului nou, au incurs pe séma fondului Reuniunei următórele suprasolvirî şi contribuirî benevole:

Dela P. T. Albina-filiala 10 fl., Zoe Conţescu 10 fl., Dum. Stănescu 7 fl., Mih. Stănescu 6 fl., Victor Maurer de Urmösi, Dr. A. Papp câte 4 fl., Elena A. Popovicî, Ana Nica şi Ioanides, câte 5 fl., G. Chelariu, Diam. Manole, Maria de Steriu, Zoe Damian, Elena Săbădeanu, Fraţii Mihalovicî, Dr. E. Meţianu, V. Oniţiu câte 3 fl., Vas. Voina, Virginia Vlaicu, I. Roşca, D. Făgărăşan, Schütz et Wolfgang, I. Socaciu, Dr. G. Baiulescu, Eugenia Arion, Elena Blebea, Baronésa de Karais, P. Popp, St. Temesvári, N. Şuştai, Simai, Iancu Spuderca câte 2 fl. Susana D. Eremia (România) 2 fl. Paraschiva Zărnescu (Săcele) 2 fl., Elena Muntean, Elvira G. Navrea, P. Dan, Teodora Ganea, Maria St. Stinghe, C. N. Teclu, Catinca Bârsean, Elena Bogdan, Gr. Birea, Luisa Dr. Popescu, Cleopatra Şafrano, László, Catinca Puşcariu, Maria de Leményi, Theis et Marton şi G. Zănescu câte 1 fl.

Apoi prin D-l G. N. Bidu (Bucurescî) 34 lei, Biţa Popea şi Aurora N. Perlea (Brăila) câte 20 lei, Matilda Baucotescu (Brăila) 10 lei, Maria G. Eremia, Maria A. Eremia, Maria N. Iaja, Elena J. Popea, Ioan I. Pălănescu (Brăila) câte 5 lei, Stefan Dobrean (Galaţî) 12 lei 60 b., Maria I. Şeitan 1 fl.

Esprimăm acestor sprijinitorî ai causei Reuniunei nóstre sinceră mulţămită.

Tot cu acéstă ocasiune aducem mulţămită On. Comitet arangiator, constătător din D nii V. Oniţiu, L. Maximilian, I. B. Boiu, N. Bogdan, Dr. E. Meţian, I. Oncioiu, I. Moldovan, pentru succursul dat.

Pentru Comitet.

Maria I. Popea, Presidenta Reun.

Dr. I. Blaga, Secretar.

NECROLOG. Subsemnata cu inima înfrântă de durere, vin a aduce la cunoscinţa tuturor rudeniilor, amicilor şi cunoscuţilor, încetarea din viéţă a mult iubitului meu soţ **Dr. Simeon Caianu**, medic montan, membru pe viéţă al Asociaţiunei transilvane rom. şi preşedintele desp. Abrud, preşedintele direcţiunei institutului de credit „Auraria“ etc. etc., întêmplată în 2 Februarie n. c. în al 61 an al vieţii şi 21-lea al fericitei căsĕtorii. Perdut'am prin mórtea lui tótă fericirea vieţei mele. Perdut'a naţiunea şi biserica română pe unul dintre atleţii sĕi cei mai devotaţî şi bravî. Perdut'au amicii şi cunoscuţii inima cea mai sinceră şi francă; perdut'a umanitatea pre cel mai zelos apĕrător al ei. Rĕmăşiţele pămêntescî ale defunctului se vor aşeḑa spre odihnă vecinică după ritul gr. cat. în cimiteriul bisericei din loc Marţî, 4 Febr. n.

Fiă-i memoria eternă şi ţĕrêna uşóră!

Roşia-montană, 2 Februarie 1896.

Eufimia Caianu n. Barbu, soţiă.

Producţiunî şi petrecerî.

Invitare la balul filantropic, ce se va ţine Marţi în 11 Februare c. în sala Otelului „Univers“ în folosul „fondului pentru ajutorarea studenţilor miserî în cas de morb“.

Blaşiu 30 Ianuare 1896.

Comitetul arangiator: Alesandru *Uilăcan*, preşedinte; Nic. Popescu, cassar; Iacob Mureşianu, secretar.

Membrii: Aurel Pop Bota, Ioan Fodor, Gavrilă Precup, Ioan Raţ.

Intrarea de persónă 1 fl., pentru familiă de 3 membrii 2 fl., peste 3 membrî 3 fl. Inceputul la 8 óre séra.

Contribuirile se primesc cu mulţămită şi se vor chita pe cale ḑiaristică.

*

Societatea academică „Junimea“ din Cernăuţî invită la Balul, ce se va arangia Marţî la 11 Faur st. n. în sala soc. filarmonice. Presidentul de onóre: *Dr. Iancu cav. de Zotta*. Presidentul com. arangiator: *Georg baron Wassilko*. Presidentul societăţii *Victor baron Vasilko*.

Inceputul la $8^{1}/_{2}$ óre séra.

*

Măiestrii cojocarî din Lugoş arangiază petrecere de joc Sâmbătă în 8 Februarie n. c. în sala otelului „Concordia“. Intrarea: de familiă 1 fl. 20 cr., de persónă 50 cr. Venitul curat e destinat pentru darurile, ce se vor procura pe séma sf. bisericî gr. or. române din Lugoş.

*

Reuniunea de lectură română din Reciţa-mont. arangiază Sâmbătă în 3 (15) Februarie c. în localităţile hotelului Klemens un bal. Intrarea: de persónă 70 cr., de familiă 1 fl. 20 cr. Musica naţională Druga. Inceputul la 8 óre séra.

SCIRÎ ULTIME.

Sofia, 3 Februarie. Principele Ferdinand a sosit alaltăerî aci. Erî a primit în audienţă pe ministri. După audienţă ministrul-preşedinte Stoilow a declarat la clubul partidului naţional, că prinţul consimte la conversiunea prinţului Boris la ortodoxiă şi mâne va apărea o proclamaţiă în acéstă privinţă.

Bucurescî, 3 Februarie. Secţiunea II. a tribunalului Ilfov a infirmat Sâmbătă mandatul de depunere dat de judecătorul de instrucţiă în contra lui A. *Esarcu*, ordonând punerea în libertate a acestuia. Erî tribunalul a admis şi *liberarea d-lor Andrei Popovicî şi Stănică Ionescu pe lângă o cauţiune de 200,000 lei.*

DIVERSE.

Din epistólele unui soldat. Iubiţî părinţî! Pachetul l'am primit! Slănina şi cârnaţul a fost frumos, dér cevaşî prea gras, aşa a ḑis d-l căprar. Din untul şi carnea de găscă eu încă am gustat şi mi-au plăcut. D-l căprar vi-se închină cu sănĕtate! Al d-vóstră fiu: Infanterist *Luca*.

Primul carambolist în lume. Epitetul acesta frumos fără îndoială îl merită tînĕrul german Kerkau, care în 20 Ianuarie a jucat în Berlin cu Woerz; acesta abia făcù 3092 serii, pe când Kerkau făcù 24,000 serii. Până acum cel dintâiu carambolist în Europa era Trebar, originar din Ungaria, care făcea numai 1792 serii. In America primul este Schäfer, care făcù 2985 serii în continuu. Acum însĕ tînĕrul Kerkau îi întrecù pe amêndoi, eluptându-şî epitetul de primul carambolist.

Jertfele beţiei. O fóiă germană din Prusia publică, pe basa datelor statistice oficiale, o interesantă statistică cu privire la numĕrul cârciumarilor şi al fabricanţilor de bĕuturî spirtuóse din Prusia, carî s'au prăpădit în urma patimei beţiei. — Statistica constată în general, că în Prusia dela 1884—1893, adecă în timp de 10 anî s'au prăpădit 28,993 de vieţî omenescî din causa bĕuturilor spirtuóse. Dintre aceştia 2167 au murit loviţî de apoplexiă tot din causa beţiei, 359 au murit în deliriu, 807 s'au sinucis. Din aceştî 28,993, căḑuţî jertfă beţiei, 1610 au fost hotelierî, carî au murit loviţî de apoplexiă, 258 birtaşî au murit în deliriu 405 s'au sinucis; cârciumarî au fost 211, carî au murit de apoplexiă, 50 în deliriu, 965 s'au sinucis; chelnerî au murit de apoplexiă 59, în deliriu 15, s'au sinucis 159. Dintre fabricanţii de bere 90 au murit de apoplexiă, 18 în deliriu şi 58 s'au sinucis; dintre lucrătorii dela fabricele de bere 24 au murit de apoplexiă, 2 în deliriu şi 4 s'au sinucis. Dintre toţî aceştia cei mai mulţî au murit din causa vinarsului. Din statistica acéstă se póte vedé, că cei mai destrăbălaţî în bĕutură sunt otelierii şi cârciumarii.

Literatură.

In tipografia „A. Mureşianu“ din Braşov a apărut: **Romănia agricolă**, studiu economic de *Dr. George Maior*, profesor de agricultură şi fost estimator espert la Banca agricolă din Bucurescî. Preţul unui esemplar elegant tipărit 2 lei. — Valórea acestui important studiu este cunoscută cetitorilor noştri din „Gazeta Transilvaniei“. Putem ḑice, că e un studiu economic scris cu adevĕrată pĕtrundere asupra României din tóte punctele de vedere. In cercurile de aicî acest studiu este fórte apreţiat, ba a produs chiar un fel de sensaţiă. Cu atât mai apreţiat însĕ trebue sĕ fiă el dincolo de Carpaţî, unde ar fi fórte de dorit, ca toţî patrioţii adevĕraţî, mai ales însĕ bărbaţii dirigenţî sĕ se ocupe în modul cel mai serios cu cestiunile tractate în scrierea d-lui Dr. Maior, carî sunt de-o importanţă cardinală pentru viitorul şi prosperarea ţĕrii.

---

din nou pe scena unde comisese el mai înainte atâte cruḑimî, când din copilul Namman Abbas se făcuse un bărbat, care era în stare sĕ-şî rĕsbune?

Tóte gândurile acestea trecură prin sufletul tînĕrului Maronit. Cu ele îi succese sĕ se înfrâneze şi sĕ se învingă! De acum înainte îi era mai uşor sĕ delature amintirea duiósă, care în continu se repeta, şi sĕ se ocupe cu idea rĕsbunărei! Câte odată, mai ales în nopţile singuratice, când nu putea durmi, îi apărea în fantasia sa viuă frumósa seducĕtóre de inimî; i-se părea, ca şi când n'ar fi pierdut'o, ca şi când ar trebui s'o vadă diminéţa următóre în foişorul de glicinii, ca şi când în fine ar trebui s'o îmbrăţoşeze, s'o strîngă la pieptul sĕu şi s'o sĕrute. Dér tóte acestea erau numai un vis; căcî o singură vorbă, un singur nume îl transpunea numai decât în realitatea îngrozitóre, adecă numele „Selim Bairakdar“; şi un singur gând îi reamintea necontenit datorinţa ce o are, gândul că: „Ucigătorul familiei tale trăiesce încă, nu uita de rĕsbunare!“

(Va urma).

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**
Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 3 Februarie 1896.

Renta ung. de aur 4%	122.45
Renta de corône ung. 4% . . .	99.10
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½% .	125.20
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	102.—
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	121.05
Bonurĭ rurale ungare 4% . . .	97.85
Bonurĭ rurale croate-slavone. . .	98.—
Imprum. ung. cu premii	153.—
Losurĭ pentru reg. Tisei și Segedin.	141.50
Renta de hârtie austr.	101.—
Renta de argint austr.	101.20
Renta de aur austr.	122.45
Losurĭ din 860	147.—
Acții de ale Băncei austro-ungară.	1024.—
Acții de-ale Băncei ung. de credit.	431.25
Acții de-ale Băncei austr. de credit.	379.75
Napoleondorĭ.	9.60
Mărcĭ imperiale germane . . .	59.17½
London vista	121.20
Paris vista	48.—
Rente de corône austr. 4%. . .	101.45
Note italiene.	44.15

Cursul losurilor private

din 29 Ianuarie 1896

	cump.	vînd.
Basilica . . .	7.25	7.70
Credit	197.50	198.—
Clary 40 fl. m. c. . .	55.50	56.50
Navig. pe Dunăre . .	135.—	138.—
Insbruck	27.—	28.—
Krakau	27.50	28.50
Laibach	23.25	24.25
Buda	60.25	60.75
Palffy	56.20	57.—
Crucea roșie austr. .	18.60	19.
dto ung. . .	11.—	11.80
dto ital. . .	11.75	12.50
Rudolf . . .	23.50	24.50
Salm	67.—	68.—
Salzburg	27.50	28 50
St. Genois . . .	70.—	74.—
Stanislau	45.—	46.50
Trieitine 4½% 100 m. c.	—.—	150.25
dto 4% 50 .	—.—	—.—
Waldstein . . .	68.—	72.—
Sêrbescĭ 3% . . .	33 75	34.75
dto de 10 francĭ	—.—	—.—
Banca h. ung. 4%	124.—	125.—

Bursa de Bucuresc

din 29 Ianuarie n. 1896.

Valorĭ	Do-bêndă	Scad. cup.	Cu banĭ gata
Rentă română perpetuă 1875	5%	Apr.-Oct.	101 —
Renta amortisabilă	5%	" "	99.¾
" " (Impr. 1892 . . .	5%	Ian.--Iul.	99 --
" " din 1893	5%	" "	99.—
" " 1894 int. 6 mil.	5%	Apr.-Oct.	96.¼
" " (Impr. de 32. ½ mil.	4%	Ian.-Iulie	86 ⅝
" " (Impr. de 50 mil	4%	" "	86.⅞
" " (Imp. de 274 m 1890	4%	" "	87.½
" " (Imp. de 45 m. 1891	4%	" "	86 1/88
" " (Im. de 120 iul. 1894	4%	" "	86 ½
Oblig. de Stat (Conv. rurale).	6%	Mai-Nov.	101 ½
Oblig. Casei Pensiunilor fr. 300	10	" "	287.—
Oblig. comunei Bucurescĭ 1883	5%	Ian.--Iul.	96.—
" " " din 1884	5%	Mai-Nov.	—.—
" " " din 1888	5%	Iun.-Dec.	—.—
" " " din 1890	5%	Mai-Nov.	96 ½
Scrisurĭ fonciare rurale . . .	5%	Ian.-Iulie	92 ½
" " urbane Bucurescĭ	6%	" "	100 ½
" " " "	5%	" "	88 ¾
" " " Iașĭ . .	5%	" "	80.¼
Oblig. Soc. de basalt artificial	6%	" "	—.—
	V. N.		
Banca Rom. ult div. fr. 12.81	500	150 v	—.—
Banca Națion. ult. div. 86.—	500	intr. v.	1610.
Banca agricolă	500	150 v.	208.—
Dacia-România ult. div. 35 lei	200	intr. v.	403.—
Naționala de asig. ult. div. 43 lei	200	" "	420 -
Soc. Bazalt. Artif. ult. div. lei 30	250	" "	335.—
Soc. Rom. de Constr ult. div. 15 l.	250	" "	188. -
Soc. Rom. de Hârtie ult. —	100	" "	—.—
„Patria“ Soc. de asig. ult d. 4 lei	100	" "	110.—
Soc. rom. de petrol 1 em. u. d. 0	200	" "	—.—
" " " " 2 em. u. d. 0	100	" "	—.—
Soc. de fur. militare u. d. 60 lei	[illegible]	" "	—.—
„Bistrița“ soc. p. f. hârtii 30 "	[illegible]	" "	—.—
Societ. p. const. de Tramways	20[illegible]	" "	—.—
20 francĭ aur			20.09

SCOMPTURĬ:

Banca naț. a Rom.	5%	Paris	2%
Avansurĭ pe efecte	6%	Petersburg . .	4½%
Casa de Depunerĭ	5½	Berlin	3%
Londra	2%	Belgia	3%
Viena	5%	Elveția	3½%

Avis.

Subsemnatul are onórea a face cunoscut P. T. public din Brașov și din afară, că de-óre-ce este pe cale de divorț cu soția sa Efrosina V. Bidu născ. Crețoiu, nimenĭ sĕ nu-ĭ maĭ crediteze acesteia nimic, nicĭ banĭ, nicĭ mărfurĭ, căcĭ subscrisul nu va plăti nicĭ o datorie, séu cont făcut de fosta sa soție.

891,1—2 V. N. Bidu.

Cursul pieței Brașov.

Din 4 Februarie 1896.

Bancnote rom.	Cump.	9.51	Vênd.	9.54
Argint român.	Cump.	9.47	Vênd.	9.52
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.57	Vênd.	9.61
Galbenĭ	Cump.	5.62	Vênd.	5.67
Ruble rusescĭ	Cump.	127.½	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump.	58.80	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	—.—	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		—.—	Vênd.	—.—

Nr. 1363/1896

Publicațiune.

Valabilitatea mărcilor pentru canĭ, provĕdute cu anul 1895, espira cu 15 Februarie a. c. prin urmare, cânĭ, carĭ cu 16 Februarie a. c. nu vor fi provĕdutĭ cu mărcĭ pentru acest an valabile, se vor prinde de către călăul orășenesc.

Nouĕle mărcĭ pro 1896 se pot lua în primire dela cassa de dare orășenéscă, începênd cu 31 Ianuarie 1896.

Darea de cânĭ, care cu ocasiunea luăreĭ în primire a mărcilor de cânĭ este de a-se plăti pentru întregul an pentru fiă-care câne peste 3 lunĭ, este pe an.

a) pentru câne de lux: 8 fl.

b) pentru câne de vênat, décă posesorul are carte de vênat, 1 fl.

c) pentru fiă-care câne, menit pentru paza căsei și ținut în un spațiu închis: 1 fl.

Se observă, cum că în intravilan pentru fiă-care câne de curte, în extravilan tot pentru 2 cânĭ de curte séu pentru 2 cânĭ dela turme, în fine pentru 3 cânĭ dela turme de munte, este de a se plăti dare de câte 1 fl.

Călĕtorĭ, carĭ cercetéză Brașovul și a căror domiciliare în acest oraș duréză mai mult de 8 ḑile, au de-a plăti pentru fiă-care câne anticipative 1 fl. lunariter. Până la solvirea acestei sume cânele este de a se provedea cu botniță și de a se conduce de frângie.

Brașov, 29 Ianuarie 1896.

888,1—2 **Magistratul orășenesc.**

Nrul 1389 – 1895.

Publicațiune.

Conspectul evaluărei dărei de cânĭ, valabil pentru acest an, se află în 6, 7 și 8 a. l. c. înainte de prânz dela 7—11 óre la oficiul orășenesc de dare, spre examinare din partea fiă-cărui. Stă fiă-cărui posesor de câne în drept, ca în contra acestei evaluărĭ sĕ-'șĭ ascérnă reclamațiunea la subscrisul magistrat.

Rectificarea dărei se va dispune după aceea pe temeiul reclamațiunilor motivate.

Singuraticele exemplare ale statutului de dărĭ se pot căpăta dela cassa orășenéscă de dare, cu 10 cr. pentru bucată.

Brașov, 30 Ianuarie 1896.

889,1—1 **Magistratul orășenesc.**

Nr. 868 - 1896.

PUBLICAȚIUNE.

In 18 Februarie a. c. înainte da prânz la 11 óre va avea loc la oficiul orășenesc economic o pertractare scripturistică de oferte asupra vênḑĕrei magazinului orășenesc pentru fântânĭ, situat în têrgul cailor.

Ofertele scripturistice, sigilate, provĕdute cu timbrul de 50 cr. și cu un vadiu de 10% din suma oferată au de a-se ascerne până la amintita ḑi 10 óre înainte de prânz la oficiul orășenesc economic.

Ofertul are sĕ conțină în cifre și litere suma oferată, precum și dechierațiunea, că oferentului 'i sunt cunoscute condițiunile de oferte și acele contractuale și că se supune lor. Condițiunile aceste se află în amintitul oficiu spre examinare din partea fiă-cărui.

Brașov, 30 Ianuarie 1896.

890,1—3 **Magistratul orășenesc.**

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potŭ cumpĕra în librăria Nicolae Ciurcu.